

uden at man kan sige, hvortil Pengene skulle anvendes, blot ud over det: 5 Mill. Kr. til Kommunerne. Hvad de saa skulle anvendes til, kunne vi senere tale om, stændes om, stemme om eller slet ikke vedtage noget om. Jeg maa altsaa sige, at dette Forslag ikke tilfredsstiller mig, og jeg kan i samme Forbindelse ogsaa delvis give den højtærede Finansminister Ret, naar han sagde, at man er for stærkt bunden ved det Forslag, thi det er muligt, at det ikke netop er 5 Mill. Kr., man har Brug for til Kommunerne. Hvis man f. Eks. vil hjælpe Kommunerne til at konvertere deres Gæld, er det ikke sagt, at 5 Millioner ville staa til, eller maaske ville 5 Millioner være for meget. Altsaa, jeg siger, at deri har den højtærede Finansminister Ret, at det er noget for usikkert, man er noget for bunden her ved de 5 Mill. Men det ligger der naturligvis noget mindre Vægt paa i Øjeblikket. Det, der i Øjeblikket ligger for, er, at vi skulle have denne Sag forceret igennem paa en ekstraordinær Maade, og jeg vil lige til det sidste gøre Indvending derimod og nedlægge Indsigelse imod, at man behandler den bevilligende Myndighed paa den Maade, hvorpaa man behandler Folketinget i denne Sag, at man jager en Sag som denne, der knapt er to Dage gammel, igennem uden at ville indrømme den den ganske ordinære Behandling, som vi indrømme enhver nok saa lille Sag. Dette synes mig at være Hovedsagen parlamentarisk set. Jeg beklager meget, at den ny Tid, der har lovet os mere regulære Tilstande, navnlig med Hensyn til den saglige Behandling, synes at ville ind paa en noget urigtig Maade med Hensyn til den saglige Behandling. — Jeg skal efter de kritiske Bemærkninger, jeg har gjort mod det Vædringsforslag, der foreligger, dog sige, at noget er bedre end intet. Det er ikke saa slet som det, der foreligger fra Flertallets Side. Flertallet siger: Maa vi bede om 7 Millioner, men om de skulle til Amtene eller til Kommunerne eller til Maanen, eller hvor de ellers skulle hen, til Paris eller til Børsen, eller hvad de overhovedet skulle bruges til, det siger Flertallet ikke et Ord om. Det siger bare: Vi have for Øjeblikket Brug for saadan noget som 18 Mill. Kr. til Jærnbaner og til Indfrielse af gamle Statslaan, men vi ville have 25 Mill. Kr.; hvad vi ville bruge de 7 Mill. Kr. til, tale vi om en anden Gang. Jeg indrømmer, at det ærede Medlems Forslag har den Fordel at vise os omtrent den Retning, i hvilken Floden skal hen. Om Flertallet vil have Floden til at løbe i Stranden, eller hvor den ellers vil have Pengene til at løbe hen, saa vi

intet at vide om. Vi saa kun at vide, at det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgfreds og hans Venner have en særdeles Tillid til den højtærede Finansminister og nok skulle blive enige med ham om Tingene, hvad jeg slet ikke tvivler om. Men om det ellers bliver en god og samfundsnyttig Anvendelse — for at bruge et Udtryk af det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgfreds — vide vi intet om, thi man kan altid diskutere om, hvad der er samfundsnyttigt eller ej.

Jeg er for øvrigt med Hensyn til dette Laan i Almindelighed ikke enig med det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgfreds i, at det er gavnligt, jeg mener, at det er for dyrt efter den Kurs, der for Øjeblikket findes for gode Papirer paa udenlandske Børser, og at det er for dyrt, fordi det binder os for 20 Aar til et ikke amortiserbart Laan. Af flere Grunde finder jeg altsaa dette Laan, som her foreslaas, ikke samfundsgavnligt, men værre endnu er det naturligtvis, naar der slet ikke bliver udtalt noget som helst om, hvad man vil bruge Pengene til. Jeg indrømmer som sagt det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgfreds, at han dog har givet en Anthyndning af, hvor han ønsker Pengene hen, han ønsker dem ikke ud af Vinduet, han ønsker dem et Sted hen, hvor der er sikker Brug for dem. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem havde udformet sit Forslag saaledes, at han kunde sige: Med det og det ønske vi at støtte Amtskommunerne og de andre Kommuner. Men altsaa som et mindre Onde stemmer jeg for det ærede Medlems Forslag og beklager kun, at det ikke er saa godt, som jeg kunde have ønsket. Jeg tror, at det vilde have været klogere fra det ærede Medlems Side, om han sagde: Saa længe Flertallet ikke vil sige, hvortil det vil bruge de Penge, ville vi ikke stemme for de Penge. Derfor tror jeg, det havde været mere klogt, om det ærede Medlem havde foreslaaet at stryge de 5 Millioner indtil videre. Men der er maaske en anden Ting i Vejen; efter den Diskussion, der har fundet Sted om, hvem der støtter Kommunerne, kunde der maaske være nogen Betænkelse ved rent ud at aflaa det. Jeg ved ikke, om det er Tilfældet, men det Indtryk kan jeg ikke værgemig imod, naar jeg hører de to Ordførere for Grupperne i Salen staa op og sægte for, hvem der egentlig har Vren for at ville støtte Kommunerne. Jeg skal med disse Ytringer anbefale det foreliggende Vædringsforslag, ikke som noget særdeles godt, men som noget, der i hvert Fald er bedre end det, Flertallet byder os.